

RETEN I ESBJERG DOM

afsagt den 14. juli 2021

Sag BS-41438/2019-ESB

Fagligt Fælles Forbund
som mandatar for

[REDACTED]

(advokat Rasmus Dammark Pedersen, København)

mod

[REDACTED]

([REDACTED])

Denne afgørelse er truffet af dommer [REDACTED].

Sagens baggrund og parternes påstande

Under denne sag, der er anlagt den 18. september 2019, har Fagligt Fælles Forbund som mandatar for sagsøgeren [REDACTED], efter sin endelige påstand, påstået sagsøgte [REDACTED] dømt til at betale sagsøgeren 59.808,95 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Kort sagsfremstilling:

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

[REDACTED] har tidligere været ansat hos [REDACTED] [REDACTED] som tømrerlærling. Han var den 14. oktober 2016 udsat for en arbejdsulykke med en skade på venstre hånd i forbindelse med arbejde for sagsøgte på en ny kontorbygning til [REDACTED] i Esbjerg.

Den 11. april 2018 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om at anerkende ulykken den 14. oktober 2016 som en arbejdsskade, og varigt mén for [REDACTED] blev vurderet til 12 % i forhold til hvilket han har fået tilkendt en godtgørelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har efterfølgende, den 9. maj 2019, den 13. juni 2019 og den 8. juli 2020, truffet afgørelse om, at [REDACTED] ikke har ret til erstatning for tab af erhvervsevne.

Sagsøgerens krav over for sagsøgte udgør et beløb på i alt 13.208,95 kr. for tabt arbejdsfortjeneste og et beløb på i alt 46.600 kr. for godtgørelse for svie og smerte, i alt påstandsbeløbet på 59.808,95 kr.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte er erstatningsansvarlig over for [REDACTED] i anledning af den pådragne skade ved arbejdsulykken og i givet fald om ansvaret skal bortfalde eller reduceres som følge af evt. udvist egen skyld. Sagsøgte har opgørelsesmæssigt ikke haft bemærkninger til sagsøgerens krav.

[REDACTED] har fri proces uden retshjælpsforsikring.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af [REDACTED] og sagsøgtes direktør og indehaver [REDACTED] samt vidneforklaring af [REDACTED] og [REDACTED].

[REDACTED] har forklaret, at han på ulykkestidspunktet den 14. oktober 2016 var ansat hos [REDACTED]. Han var ansat som tømrerlærling, og havde på ulykkestidspunktet været i lære i ca. 3 måneder. Forud for arbejdet i oktober 2016 på byggepladsen havde han ikke tidligere arbejdet på en større byggeplads. Arbejdet bestod i, at de var i gang med at skifte glas i nogle vinduer i en bygning. Der var kommet tag på bygningen, så de kasserede ruder kunne ikke med kran komme op gennem tagkonstruktionen. Endvidere var ruderne for store til at kunne blive transporteret i elevatoren. Der blev herefter brugt en Manitou lift med en påmonteret palle på liftens gaffel til at få de gamle ruder ud af bygningen, således at de blev hejst ud gennem en vinduesåbning. Pallen var sat fast til gaflen med en strop rundt om. Pallen sad ikke så fast, at den ikke kunne bevæge sig et par cm, men den sad så fast, at den ikke ville ryge af gaflen. På vej op til etagen kunne pallen således godt rykke sig på gaflen. Hvis pallen med ruder blev ført ud midt i vinduesåbningen, var der nok ca. 20-30 cm til hver side i afstand mellem ruderne og muren ved vinduesåbningen. Vinduesåbningen var nok ca. 2 meter høje.

De var 3 ansatte hos sagsøgte om opgaven, henholdsvis [REDACTED], der betjente Manitouen, og sagsøgeren og en anden lærling, [REDACTED], der

begge var i bygningen. Sagsøgeren mener, at han og ██████ havde fået instruktion om arbejdet fra enten ██████ eller fra firmaets indehaver, ██████. Sagsøgeren og ██████ løftede ruderne ned med sugekopper og lagde dem op på en vogn. De tog herefter ruderne fra vognen og lagde dem på Manitouens palle, hvorefter de kunne transporteres ud af bygningen og komme ned i en container. Der kom 2-3 ruder af gangen på pallen, således at ruderne lå ned på pallen. Til at begynde med lagde de ikke noget imellem ruderne, men de begyndte herefter at lægge et stykke gulvtæppe mellem dem, således at ruderne ikke gled.

██████ kunne ikke fra Manitouen se op til vinduesåbningen og ind i bygningen. Han prøvede nogle gange at få pallen ind, men det var der problemer med. Den gik nok 3-4 gange på murværket. De blev herefter enige om og aftalte, at sagsøgeren og ██████ skulle dirigere ██████. Han kunne se, hvis de rakte en arm ud og gjorde tegn med en hånd. Det gjorde de herefter, således at de dirigerede på den måde. ██████ bad både sagsøgeren og ██████ om at dirigere ved at give tegn. Dirigeringen kunne ikke ske ved at råbe til ██████, da han ikke ville kunne høre råb. ██████ kørte pallen op i en afstand på ca. ½-1 meter fra vinduesåbningen. Sagsøgeren eller ██████ gav herefter tegn til, om pallen evt. skulle op, ned eller til siden. Det var samme proces, både når pallen skulle ind i vinduesåbningen, og når den med ruder på skulle ud igen. Det var ikke noget problem at få gaflen med pallen ud af bygningen igen, da det bare var at bakke. Det var, når den skulle ind, at der var et problem. Da skete det nogle gange, at der kom skader på murværket ved at pallen stødte ind i muren/væggen. Men det gik fint, når ██████ blev dirigeret. Når Manitouen var i gang, skulle sagsøgeren og ██████ stå stille. Det var, når den holdt stille, at de skulle give tegn. Det var hver gang, at ██████ med Manitouen skulle have en palle ind i bygningen, at sagsøgeren eller ██████ skulle dirigere. Det var nok omkring 10 gange om dagen. Det foregik langsomt. Når pallen kom ind af åbningen, skulle de på den ene side være væk fra åbningen, men på den anden side være så tæt på åbningen, at de kunne komme til at give tegn.

Ulykken skete ved, at han rakte ud efter pallen, da den var ca. 10 cm fra vinduesåbningen. Han tog da fat i et hjørne af pallen, da den var på vej ind gennem vinduesåbningen, hvorved han fik klemt sin venstre hånd mellem pallen og muren i vinduesåbningen. Manitouen holdt stille, da afhørte tog fat i pallen, og pallen var således ikke i bevægelse. De måtte ikke røre pallen, hvis den var i bevægelse. De havde med hånden givet tegn til, at der skulle holdes stille. Sagsøgeren havde ikke tidligere rakt ud efter en palle. Grunden til at han tog fat i pallen var, at den lå skævt på gaflen, og det var hans vurdering, at den ville gå ind på murværket. Han ville herefter skubbe pallen på plads. Han tog vel fat i pallen i en slags refleks. Mens sagsøgeren havde hånden på pallen, satte pallen sig i bevægelse. Det gik hurtigt. Det var ██████, der satte pallen i bevægelse. Han gjorde det uden først at have fået tegn til det. Tegnet til at kunne gøre det,

var en "tømmeltot op". Ellers måtte han ikke gøre det. Det kan ikke have været vinden, der satte pallen i bevægelse. [REDACTED] måtte kunne se, at afhørte rakte ud til pallen, hvis han så op. Afhørte ved dog ikke, om [REDACTED] kiggede op på vinduesåbningen. [REDACTED] stod et par meter bag ved sagsøgeren, da sagsøgeren fik hånden i klemme. [REDACTED] var ved at rense et andet vindue. Da ulykken skete, havde de vist været i gang med arbejdet med vinduerne i ca. en uge.

[REDACTED] har forklaret, at han er direktør i og indehaver af [REDACTED]. Han har haft firmaet i ca. 20 år. De var tidligere, herunder i 2016, 2 ejere, men han er nu enejer. Der er nu omkring 16-18 ansatte i firmaet, herunder både tømrersvende og tømrerlærlinge. I 2016 var der 9-10 ansatte i firmaet, herunder 3 lærlinge, heriblandt [REDACTED] og [REDACTED]. I oktober 2016 var [REDACTED] næsten færdiguddannet. De var i firmaet glade for [REDACTED]. Han var frisk og en af de gode lærlinge.

Sagsøgte havde i oktober 2016 en opgave på [REDACTED]s kontorbygning i Esbjerg. Ruderne på 3. etage skulle udskiftes, idet det viste sig, at der var leveret forkert glas. Sagsøgte fik herefter opgaven med udskiftning af de pågældende ruder. Der skulle udskiftes omkring 120-130 ruder. Det var regningsarbejde. De skulle tage vinduesrammerne ud, hvorefter ruderne skulle udtages af rammerne og nye ruder sættes ind, hvorefter rammerne igen skulle monteres. De gamle ruder skulle ud af bygningen og kasseres. De nye ruder nåede at blive leveret så betids, at de kunne blive sænket ned, inden taget blev lukket. Men de kunne ikke komme af med de gamle ruder af samme vej, da taget da var blevet lukket. De drøftede en evt. løsning med et kranfirma, men det kunne ikke lade sig gøre. De gamle ruder kunne heller ikke transporteres gennem elevatoren, da de var for store til at kunne være der. Den eneste løsningsmulighed der var, var ind- og udhejsning gennem en vinduesåbning. Afhørte talte med medarbejder i firmaet [REDACTED] om, hvad de nærmere kunne gøre. [REDACTED] var vist også lidt med i drøftelserne. [REDACTED] var en fastansat tømrer. Han havde ikke været ansat hos sagsøgte så længe, men han havde 30-40 års erfaring i faget. De lejede herefter en Manitou lift. Der var en påmonteret palle på liftens gaffel, hvorpå de gamle ruder kunne lægges. Afhørte mener, at der var glastag på Manitouen, således at føreren af den kunne kigge op gennem taget. Under vinduesåbningen var der en brystning, der gik fra gulvet og ca. 60 cm op, og ruderne skulle op over denne kant. Afhørte vil skønne, at bredden på vinduesåbningens mur og pallen med glas. Ind- og udhejsningsopgaven var ikke nogen kompliceret opgave. Der var 3 medarbejdere med til opgaven, [REDACTED], der betjente Manitouen, samt lærlingene [REDACTED] og [REDACTED], som begge var inde i bygningen. Det var [REDACTED], der instruerede [REDACTED] og [REDACTED] om proceduren og processerne ved udførelsen af arbejdet. Afhørte har ikke selv givet dem instruktion om sikkerhed.

Da de påbegyndte opgaven, var afhørte den pågældende dag på et tidspunkt til stede. Han observerede, at det tog lang tid, idet der ikke kunne tages ret mange ruder af gangen. ■■■■■ ■■■■■ var ved at sænke noget glas ned i containeren. Afhørte var også inde i bygningen for at spørge ■■■■■ og ■■■■■ om, hvordan det gik. De sagde, at det gik fint. Afhørte ved ikke, om der skete nogen skader på murværket i forbindelse med pallens ind- og udførsler i vinduesåbningen, men han har i hvert fald ikke fået nogen klager over det. Opgaven tog i alt ca. en uges tid. Afhørte mener, at de næsten var færdige, da uheldet med ■■■■■ skete. Det var først et par dage efter uheldet, at afhørte hørte om det. De regnede ikke i begyndelsen med, at skaden var så alvorlig.

■■■■■ ■■■■■ har forklaret, at han i oktober 2016 var ansat hos ■■■■■ ■■■■■. Han var da tømrerlærling og ca. 2½ år henne i uddannelsen. Han blev udlært i marts 2018. Han var til stede, da uheldet med ■■■■■ ■■■■■ skete i oktober 2016. Det skete i forbindelse med en opgave, som vidnet, ■■■■■ og ■■■■■ ■■■■■ udførte. Forud for opgaven i oktober 2016 havde vidnet arbejdet sammen med ■■■■■ på nogle småopgaver.

■■■■■ kom til skade i forbindelse med udhejsning af en palle fra en bygning. Vidnet mener, at der var en enkelt glasrude på pallen. Pallen var på gaflen på en Manitou. Det var ■■■■■ ■■■■■, der betjente Manitouen, og ham der stod for opgaven. På daværende tidspunkt havde vidnet ikke selv nogen erfaring med en Manitou.

Forud for ■■■■■' skade var pallen, formentlig med ruden på, placeret skævt på gaflen. Pallen var kommet skævt ind gennem vinduesåbningen, hvilket var sket mange gange. Da skaden skete, var pallen på vej ud af vinduesåbningen og var i bevægelse. Den eller glasset var ved at ramme ind i murkanten og slå en flig af. ■■■■■ forsøgte at redde det og tog ved pallen, men han fik sin hånd i klemme mellem muren og pallen/glasset og slog den voldsomt. Det gik stærkt med hans reaktion med at tage fat på pallen. Det var nok en instinktiv reaktion i forhold til, at "Jeg redder lige denne her", for de havde talt meget om, at de ikke skulle være i nærheden, når pallen skulle transporteres ind og ud, og de måtte ikke røre pallen, når den var i bevægelse. Hvis det havde været ovre i vidnets side, kunne han nok have fundet på at have gjort det samme som ■■■■■. Hvis pallen blev kørt lige ind, var der 20-30 cm luft i hver side i vinduesåbningen mellem muren og pallen. ■■■■■ kørte ikke i noget overdrevent tempo. Vidnet kan ikke huske, om ■■■■■ evt. havde givet signal til ■■■■■ om at standse. Efter at skaden var sket, råbte de til ■■■■■. De gik herefter ud fra bygningen, og ■■■■■ kom op på sygehuset.

Den fremgangsmåde som de benyttede, var ikke sikkerhedsmæssig helt god, men det var mere i forhold til, hvis der gik nogen nede på jorden, og der faldt en rude af pallen. Noget sådant skete dog ikke. De lagde ruderne ovenpå hin-

anden på pallen. Vidnet mener ikke, at de lagde noget imellem dem. Ruderne skulle bare kasseres, og de lå stabilt nok.

Vidnet dirigerede [REDACTED] i forhold til pallen. Det var vidnet, der gjorde det i hans egenskab af den ældste lærling af ham og [REDACTED]. Vidnet kan ikke huske, om [REDACTED] bad om hjælp til at blive dirigeret. Vidnet kan heller ikke huske, om [REDACTED] bad vidnet om at stoppe med det. Nogle gange fulgte [REDACTED] ikke helt vidnets anvisninger og kørte lidt skævt i forhold til vinklen med at få pallen ind og ud af vinduesåbningen. [REDACTED] kunne se åbningen og køre pallen ind i hullet. Der blev kørt op med en tom palle. Når [REDACTED] holdt stille, og pallen ikke var i bevægelse, kunne vidnet herefter guide [REDACTED]. Det skete enten ved råb, eller ved at vidnet stak armen ud af vinduesåbningen og dirigerede. [REDACTED] kunne godt høre, hvis vidnet råbte. [REDACTED] afventede vidnets bekræftelse, inden han kørte igen. Når pallen var i bevægelse, skulle vidnet og [REDACTED] holde sig væk fra den. De stod da 2-3 meter fra pallen. Inde i bygningen placerede vidnet og [REDACTED] ruderne på pallen på gaflen, som hang i luften. Når ruderne var blevet placeret, og pallen var klar til udhejsning, gav vidnet signal til [REDACTED] om det. Vidnet og [REDACTED] trådte herefter tilbage. Med sin erfaring i dag synes vidnet ikke, at [REDACTED] kørte lige nok ind med pallen i vinduesåbningen. Der var et fint terræn at køre på.

[REDACTED] har forklaret, at han i 1979 blev udlært som tømrer. Han blev i 1981-1982 tillige udlært som bådebygger, og han har også taget en uddannelse som byggetekniker. Han har i mange år haft certifikat til at kunne betjene og køre en Manitou lift. I 2016 havde han ca. 10 års erfaring hermed. Han har tidligere været ansat hos [REDACTED]. I 2016 havde han været ansat i firmaet i ca. et år. Han havde ikke forud for opgaven ved vinduesudskiftningen i oktober 2016 haft andre opgaver med [REDACTED]. [REDACTED] var en initiativrig frisk ung mand, der gerne ville det hele. Med hensyn til [REDACTED] kendte vidnet ham fra andre opgaver. [REDACTED] var en god medarbejder, der gjorde, hvad der blev sagt. Man kunne stole på ham.

Det var vidnet, der i samarbejde med [REDACTED] skulle styre og lede opgaven med vinduesudskiftningen. Det var vidnet, der var på pladsen. De fandt en løsning med en Manitou, som skulle anvendes. Den havde en specialkonstrueret palle, som kunne sættes fast på gaflen. Ruderne som blev lagt på pallen, kunne så tippes ned i en container. Det var vidnet, [REDACTED] og [REDACTED], der var med til opgaven. Vidnet skulle betjene Manitouen, mens [REDACTED] og [REDACTED] begge skulle være inde i bygningen. De talte om opgaven om morgenerne, inden de gik i gang, herunder om tegngivning. Vidnet havde tidligere haft tilsvarende opgaver. Det var at betragte som en sædvanlig opgave.

De skulle skifte ruderne på en etage i [REDACTED]s kontorbygning. Forevist billede 1 i bilag A har vidnet oplyst, at det var på den nederste etage med den nederste

vinduesåbning med grøn plastik. Pallen kom ind gennem vinduesåbningen. Manitouen blev kørt med en meget lav hastighed. Vidnet havde et frit udsyn derop, dels gennem Manitouens forrude, dels op gennem dens tag, som var af glas, og vidnet kunne fint manøvrere pallen ind gennem vinduesåbningen. Det gjorde han uden anvisninger. Vinduesåbningen var ca. 2 meter i højden og mere end 2 meter i bredden. Der var en brystning inde i bygningen i hoftehøjde. Hvis vidnet kørte pallen lige ind, var der ca. 50 cm. luft i hver side i forhold til muren. Når han havde kørt pallen ind, hang den på gaflen i luften. Den holdt stille, hvorefter ruderne blev lagt på pallen. Der blev lagt små brikker af kork mellem ruderne, så de ikke rutsjede. Der blev ikke lagt tæpper imellem dem. Når der var sket færdiglæsning, kom [REDACTED] ud i vinduesåbningen og gav en "tommeltot op", og vidnet var herefter klar over, at der var færdiglæsset. Vidnet talte herefter til 30 for at være sikker på, at [REDACTED] og [REDACTED] var væk fra pallen. Det var instruktionen. Når pallen var i bevægelse, skulle [REDACTED] og [REDACTED] være væk fra den. Herefter bakkede vidnet og manøvrerede pallen ud igen. I den forbindelse kunne [REDACTED] godt dirigere. Det var med tegnsprog med hensyn til om pallen f.eks. skulle op eller ned, eller om vidnet skulle standse. Hvis det var i orden, fik vidnet "en tommeltot op". Vidnet kunne tydeligt se [REDACTED]. Det var aftalt, at det var ham, der gav signal. Vidnet så ikke på noget tidspunkt [REDACTED] dirigere. Processen med ind- og udførsel med pallen forløb fint. Vidnet er ikke kommet til at ramme kanten af muren, hverken i forbindelse med, at pallen skulle ind eller ud. Så ville vidnet have bemærket det. Der kunne godt være et ujævnt terræn.

Vidnet kan ikke huske, om pallen var på vej ind eller ud, eller om der var ruder på pallen, da skaden med [REDACTED] skete. [REDACTED] havde ikke givet vidnet signal om at stoppe, og der var ikke nogen, der havde sagt stop. Vidnet var i gang med at køre pallen ind eller ud af vinduesåbningen. Pallen var tæt på åbningen, og den var i bevægelse. Vidnet opdagede ikke umiddelbart, at der var sket noget med [REDACTED].

Parternes synspunkter

[REDACTED] har i sit påstandsdokument under et afsnit om "Anbringender" anført følgende:

"For så vidt angår sagens faktiske omstændigheder, kan retten lægge til grund, at [REDACTED] kom til skade den 14. oktober 2016, da han sammen med sine kolleger [REDACTED] og [REDACTED] var i færd med at flytte vinduer ud af en bygning fra anden sal.

[REDACTED] havde på ulykkestidspunktet været lærling i cirka 3 måneder, medens [REDACTED] var tredjeårs lærling. Det var første gang, [REDACTED] arbejdede på en byggeplads.

Opgaven med nedtagning af vinduer blev løst således at [REDACTED] [REDACTED] nede på jorden betjente en manitou, hvorpå der var placeret en europalle på manitouens gafler. Europallen blev ført ind igennem vinduesåbningen, hvorefter [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] i fællesskab skulle lægge vinduerne på europallen, som herefter blev løftet ud af vinduesåbningen og ned på jorden.

Når vinduer skulle løftes ud eller ind af bygningen, blev det almindeligvis gjort igennem taget, hvilket i dette tilfælde ikke lod sig gøre, da taget allerede var lukket. Det var ej heller muligt at transportere vinduerne i en elevator.

Retten kan derfor lægge til grund, at den valgte fremgangsmåde ikke var sædvanlig, men derimod en alternativ, interimistisk fremgangsmåde, der var "opfundet" til lejligheden.

Retten kan lægge til grund, at [REDACTED] [REDACTED] grundet besvær med at føre europallen ind gennem vinduet bad [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] om hjælp til at navigere europallen.

Henset til den indtrufne skade kan retten i den forbindelse desuden lægge til grund, at åbningen var snæver i forhold til emnet, der skulle føres ind og ud af åbningen. Havde åbningen været tilstrækkeligt vid, ville det ikke have været muligt at få fingre og hænder i klemme, da der i så fald ville have været luft på begge sider af europallen. Det forhold, at pallen var så tæt på murværket, at det lod sig gøre at få en hånd i klemme, bekræfter de snævre pladsforhold samt at der var tale om en u hensigtsmæssig fremgangsmåde; dels fordi det i sagens natur indebærer en betydelig risiko for klemskader, dels fordi det tillige højner risikoen for skade på murværket.

[REDACTED] [REDACTED] var fuldt bekendt med og havde endog *opfordret* [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] til at stikke hænderne ud af vinduet for at dirigere med stor risiko for at komme i klemme.

Retten kan endvidere – henset til [REDACTED] [REDACTED]s behov for at blive dirigeret – lægge til grund, at [REDACTED] [REDACTED] havde begrænset udsyn til åbningen.

Ulykken indtraf, da [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] konstaterede, at pallen lå skævt på manitouens gafler og ville skubbe den på plads, således at den kunne komme igennem åbningen.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] blev efter ulykken bragt på skadestuen med smerter i venstre hånd, og der er efterfølgende blevet konstateret læsioner på

nerveenderne i venstre hånd. Der er i arbejdsskadesagen truffet afgørelse om at ulykken har medført et varigt mén på 12 procent, jf. bilag 5.

Det gøres gældende, at sagsøgte som arbejdsgiver er erstatningsansvarlig for den indtrufne skade.

Til støtte herfor gøres det gældende, at det pågældende arbejde ikke var planlagt, tilrettelagt eller udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 38. Der skulle have været tilrettelagt en forsvarlig procedure for udtagning af de kasserede vinduer, således at opgaven kunne udføres på en farefri måde. Det bemærkes i den forbindelse, at den valgte fremgangsmåde hverken var første eller anden "prioritet", men var valgt af nød, hvilket i sig selv indikerer, at fremgangsmåden var uhensigtsmæssig.

Det gøres gældende, at det ikke var forsvarligt at lade opgaven udføre på en sådan måde at [REDACTED] [REDACTED] ikke havde tilstrækkeligt udsyn og derfor måtte forlade sig på hjælp fra 2 lærlinge, som derved måtte udsætte sig selv for risiko for personskade.

Det gøres i relation til arbejdsmiljølovens § 38 tillige gældende, at det var uforsvarligt at lade opgaven udføre på en måde, hvor de involverede måtte bruge deres hænder for at kommunikere til brugeren af manitouen.

Det gøres endvidere gældende, at arbejdsstedet ikke var indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 42.

Det gøres derudover gældende, at de anvendte tekniske hjælpemidler ikke var indrettet eller blev anvendt på fuldt forsvarlig vis, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 45. Manitouen blev anvendt på en sådan måde, at brugeren af den, [REDACTED] [REDACTED], var afhængig af hjælp til at dirigere pallen ind af den snævre åbning med risiko for personskade til følge. Det gøres ligeledes gældende, at den pågældende anvendelse af tekniske hjælpemidler var uforsvarlig, derved at pallen kunne bevæge sig på manitouens gafler og således komme skævt ind med risiko for personskade til følge.

Det gøres ydermere gældende, at der ikke er givet behørig instruktion om de faremomenter, der var forbundet med arbejdets udførelse, og at der ikke blev ført effektivt tilsyn med arbejdets udførelse. I det omfang der blev givet instruktion, gøres det gældende, at denne ikke har været tilstrækkeligt klar og utvetydig, herunder henset til opgavens iboende faremoment.

Det gøres gældende, at der består en særlig pligt til at drage omsorg for nyan satte, nyudlærte og urutinerede medarbejdere. Herunder har arbejdsgiver en

særlig anledning til at instruere og føre tilsyn, når der er tale om nyansatte og/eller nyudlærte medarbejdere.

Det gøres ydermere gældende, at sagsøgte som arbejdsgiver for [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] har pådraget sig erstatningsansvar jf. DL 3-19-2 som følge af [REDACTED] [REDACTED]s uforsvarlige brug af manitouen, som har ledt til den indtrufne personskade. Arbejdsgiver hæfter for sine ansattes uagtsomme adfærd, og det gøres gældende at [REDACTED] [REDACTED] har handlet uagtsomt, herunder ved at bevæge europallen, mens [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] havde sin hånd på den."'

[REDACTED] har i sit påstandsdokument anført følgende anbringender:

"Til støtte for den nedlagte påstand gør sagsøgte overordnet gældende, at sagsøgerens tilskadekomst den 14. oktober 2016 skyldes et hændeligt uheld, eller sagsøgers egne forhold (egen skyld) og ikke kan bebrejdes sagsøgte, eller nogen hvis handlinger, sagsøgte hæfter for.

Det er sagsøgeren, der bærer bevisbyrden for, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende i relation til sagsøgerens tilskadekomst. Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Som det fremgår af sagsøgtes sagsfremstilling, var der tale om en klar instruktion, og en let forståelig sikkerhedsprocedure, som ikke var til at misforstå.

Det gøres gældende, at metoden med nedtagning af de kasserede ruder var fuld forsvarlig, og havde fungeret fuldstændig uden problemer i flere dage, og den eneste årsag til sagsøgers tilskadekomst, er sagsøgers egen klare instruktionsstridige handling, ved berøring af pallen, mens [REDACTED] [REDACTED] manøvrerede den ud ad vinduesåbningen (egen skyld).

Det gøres gældende, at sagsøgte måtte forvente, at sagsøger kunne forstå en simpel instruktion, og opgaven var hverken kompleks eller til at misforstå.

Tilskadekomster, der sker som følge af hændelige uheld eller et øjeblikks uopmærksomhed dækkes på objektivet grundlag efter arbejdsskadesikringslovens regler herom, og erstattes derefter, hvilket også er tilfældet i denne sag. Der henvises til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 11. april 2018 om anerkendelse af ulykken som en arbejdsskade samt tilkendelse af godtgørelse for varigt mén svarende til 12 %, sagsøgers bilag 5.

Skulle retten finde, at sagsøgte er erstatningsansvarlig, gøres det gældende, at erstatning og godtgørelse som følge heraf skal bortfalde, subsidiært reduceres som følge af egen skyld, jf. ovenstående herom.

Sagsøgte har ingen bemærkninger til sagsøgers opgørelse af sit krav, nu korri-
geret til 59.808,95 kr.”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen og har procederet i overensstemmelse med deres anbringender i deres påstandsdokument.

Retten begrundelse og resultat

Det kan efter sagens oplysninger lægges til grund, at sagsøgeren ██████ Frederiksen i forbindelse med sit daværende arbejde for sagsøgte som tømrerlærling den 14. oktober 2016 kom til skade med sin venstre hånd, ved at den kom i klemme mod en mur i en vinduesåbning i forbindelse med, at der blev arbejdet med en Manitou lift med en palle på liftens gaffel, således at hånden kom i klemme mellem muren og pallen eller glas på pallen.

Retten finder det efter ██████ ██████s forklaring og vidneforklaringerne afgivet af ██████ ██████ og ██████ ██████ uafklaret, om skaden skete i forbindelse med, at pallen var på vej ind af vinduesåbningen, eller om pallen var på vej ud formentlig med en eller flere ruder på, ligesom det findes uafklaret, om pallen holdt stille eller var i bevægelse, da ██████ ██████ tog fat ved pallen.

Det må efter bevisførelsen, jf. også ██████ ██████s egen forklaring, anses for bevist, at der arbejdsgivermæssigt var givet instruks til ██████ ██████ og ██████ ██████, der begge arbejdede inde i bygningen og skulle lægge ruder på pallen, om, at de ikke måtte røre ved pallen, hvis den var i bevægelse.

Ved vurderingen af spørgsmålet om evt. ansvarsgrundlag for sagsøgte finder retten det af væsentlig betydning, om pallen var i bevægelse eller ej, da ██████ ██████ tog ved den.

██████ ██████ findes at have bevisbyrden for, at pallen holdt stille. Bevisbyrden findes, jf. ovenfor, ikke løftet, og det må ved den videre vurdering af sagen herefter lægges til grund, at pallen var i bevægelse, da ██████ ██████ tog ved pallen og klemmeskaden på hånden herefter skete. Det må således lægges til grund for sagen, at ██████ ██████ har handlet i strid med instruks.

Men det må efter ██████ ██████s og ██████ ██████s forklaringer lægges til grund, at pallen blev ind- og udført af vinduesåbningen på en sådan måde, at

der flere gange skete sammenstød med murværket med mulig skade på dette til følge.

Det må efter de pågældende forklaringer videre lægges til grund, at det var risikoen for et nyt sammenstød med muren, og som en hjælp for at få pallen ind eller ud af vinduesåbningen uden sammenstød, der var årsagen til, at [REDACTED] tog fat i pallen. Det kan i den forbindelse lægges til grund, at det skete refleksmæssigt. [REDACTED] [REDACTED] har i relation hertil forklaret, at han nok kunne have fundet på at have gjort det samme som [REDACTED] [REDACTED], hvis det havde været ovre i vidnets side.

[REDACTED] [REDACTED] var på skadestidspunktet en relativ nyansat lærling, der ikke tidligere havde deltaget i arbejde på en større byggeplads. Hans handlemåde i forhold til den skete ind- og udførsel af pallen gennem vinduesåbningen findes under de alt foreliggende omstændigheder ikke at have været upåregnelig for sagsøgte. Kravet til det sikkerhedsmæssige aspekt for en arbejdsgiver er under de foreliggende omstændigheder streng, og findes ikke i den konkret foreliggende situation fuld tilstrækkelig opfyldt.

Retten finder herefter, at der foreligger et ansvarsgrundlag for sagsøgte, som herefter findes erstatningsansvarlig over for [REDACTED] [REDACTED].

Retten finder imidlertid, at [REDACTED] [REDACTED] ved sin handlemåde har udvist en sådan egen skyld, at erstatningen bør nedsættes, således at der bør ske nedsættelse med 1/3.

[REDACTED] [REDACTED]s krav på 59.808,95 kr. er opgørelsesmæssigt ubestridt, og hans krav tages herefter til følge for 39.872,63 kr. tillige med renter.

Efter sagens resultat sammenholdt med parternes påstande finder retten, at sagsøgte skal betale sagsomkostninger. [REDACTED] [REDACTED] har som anført fri proces uden retshjælpsforsikring, og sagsomkostningsbeløbet skal betales til statskassen.

Sagsomkostningerne består af et udlæg på 100 kr. i form af en lægeregning (bilag 13) for sagsøgerens indhentelse en lægejournalmateriale, jf. retsbogen for den 27. april 2021, et vidneudgiftsbeløb på 80 kr., jf. retsbogen for den 24. juni 2021, et retsafgiftsbeløb på 500 kr. og et advokatudgiftsbeløb.

Advokatudgiftsbeløbet fastsættes med udgangspunkt i det vundne beløb samt sagens omfang. Beløbet, der er inkl. moms, fastsættes herefter til 22.500 kr., og det samlede sagsomkostningsbeløb fastsættes herefter til 23.180 kr.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, [REDACTED], skal inden 14 dage til sagsøgeren, [REDACTED], betale 39.872,63 kr. med procesrente fra den 18. september 2019.

Sagsøgte skal inden samme frist i sagsomkostninger til statskassen betale 23.180 kr.